

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

Vystoupení chlapeckého pěveckého sboru Les Pastoureaux z Belgie.

SRPEN 2014

SLŮVKO FARÁŘE

Prsa

(mírně erotické zamyšlení)

Už těsně po narození jsme si je zamilovali. Tišila náš hlad. Stačilo začít trošku řvát a byla nablízku. Juů, jak jsme ani nedutali, když drtivá většina z nás měla s nimi kontakt. To bylo najednou ticho...

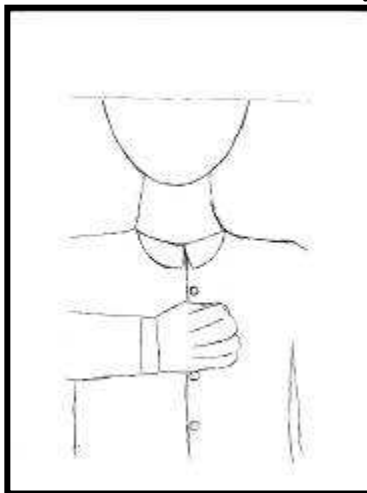
Později jsme si začali všímat, že se v našich třídách objevují na spolužačkách. Nic nepomohlo, že se spolužačky všelijak hrbily, aby tenhle zásadní faktor ženství zamaskovaly. Před klukovskou průzkumnou činností se nedá nic utajit – i ty největší naivky na tuhle pravdu postupně přišly...

S dalšími léty se mnozí maskulinní (tedy mužští) tvorové zařadili mezi „mluvky“, kteří milují dvojsmyslnosti, dokážou si skrze tzv. legraci ztropit posměch ze všeho a z každého, někdy až skoro ponižujícím způsobem. Zároveň k tomu zjistili, že se to někomu třeba i líbí, tak ještě „přitlačili na pilu“.

Přišly i chvíle, kdy se člověk ptá, kam se vytratil ženský smysl pro krásu a cudnost. Asi emigroval, ale kam? Na západ nebo na východ? Na tomto místě nemohu nevzpomenout na jednu farnost, kde byla mladá farnice – maminka dvou dětí, která byla prostě mimořádně krásnou ženou. Fakt! A světe div se, postěžovala si, že ji manžel nabádá, aby chodila (podle jejího vyjádření) odvážně až vyzývavě oblečená, protože se jí chtěl manžel prostě na veřejnosti pochlubit. Ona to odmítala, že na to „nemá žaludek“. Inu ledacos se mezi lidmi děje...

Někdo mohl být i svědkem nemilého okamžiku, kdy byl v nich (tedy v prsou) lékařem nalezen a diagnostikován tzv. novotvar. Tehdy legráček ubylo, nastalo vážné období s otazníky... a možná si někdo i vzpomenu na sv. Agátu (připomíná se v církevním kalendáři 5. února), nejvhodnější patronku a přímluvkyni pro takovéto okamžiky.

Nejsem odborník na lidskou anatomii, neumím mnohdy nalézt vhodné slovo, abych citlivě vyjádřil nevhodnost zjevu, vlnícího se před vámi jako bouře na moři třeba i v kostele, ale musím se přiznat, že jedna prsa a okolnosti kolem nich mám hodně rád. Pokud byste chtěli ukojit svou zvědavost, která že prsa to mohou být, podívejte se na Lk 18,13. K takovému vnímání prsou totiž může vést někdy hodně krkolomná cesta, která ale zároveň může přinést velmi intenzivní slast, jinými prsy nezaručenou.

PKF

Budeme prožívat ve 2. pololetí 2014

- 17.08. neděle – pouť do Hrabyně
20.09. sobota – pouť do Rud u Ratiboře (zajišťuje MVDr.Koska)

Významné dny v církvi a farnosti roku 2014

2.pololetí

- 31.08. – mše svatá k zahájení nového školního roku
06.09. – Poděkování za úrodu
25.10. – Šípková slavnost
02.11. – Dušičky – průvod na hřbitov
09.11. – svátost biřmování – Krmáš
11.11. – Den válečných veteránů – pobožnost na hřbitově
30.11. – začíná doba adventní (roráty s dětmi)
25.12. – slavnost Narození Páně – vánoční doba

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2014

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	4.8.	18.00	Za rodiče Sedmihradové, Kužílkové a příbuzenstvo	
Út	5.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	6.8.	18.00	Za + rodiče Arnošta a Elfrídu Ondrušovy a za živou a + rodinu	
Čt	7.8.	18.00	Za Terezii Drastíkovou a + manžela	
So	9.8.	7.00	Za Gerharda Vidláka, za živou a + rodinu	
Ne	10.8.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	10.8.	Záb 8.30	Za Růženu Drechslerovou, manžela a syna	
Ne	10.8.	10.00	Za Bedřicha Kozla, dvoje rodiče a syna	
Po	11.8.	18.00	Za Klaudii Prchalovou, dvoje rodiče, sourozence a přízeň	
Út	12.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	13.8.	18.00	Za Jiřinu a Leonarda Očkovy a jejich rodiče	
Čt	14.8.	18.00	Za Josefa Pavlíka, dvoje rodiče a sourozence	
Pá	15.8.	18.00	Za Kateřinu Kokešovou, manžela a za + příbuzenstvo	
So	16.8.	7.00		
Ne	17.8.	7.00		
Ne	17.8.	Záb 8.30	Za + matku, otce a přízeň	
Ne	17.8.	10.00	Za Alfréda Bittu (nedož. 100 let), za manželku a sourozence	
Po	18.8.	18.00	Za Huberta Míku a za + rodiče z obou stran	
Út	19.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	20.8.	18.00	Za Hedviku Persichovou, manžela, dva syny, snachu a duše v ...	
Čt	21.8.	18.00	Za Martu Novákovou, manžela, syna a dvoje rodiče	
Pá	22.8.	13.00	Za živé a + 70-sátňky z Doln. Benešova, Zábřehu a Bohuslavic	
Pá	22.8.	Záb 18.00	Za + Martu Keskovou – měsíční	
So	23.8.	7.00	Za živou a + rodinu Marcolovou, Kalužovou a Poštulkovou	
So	23.8.	ČK 17.00	Za Štěpánku Kladivovou a rodiče	
Ne	24.8.	7.00		
Ne	24.8.	Záb 8.30	Za + Petra Slaninu – výroční	
Ne	24.8.	10.00	Za + Pavla Míketu a rodiče	
Po	25.8.	18.00	Za + Ladislava Čičáka – výroční	
Út	26.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	27.8.	18.00	Za + Ludvíka a Martu Onderkovy, syna, dceru, tři zetě, rodiče...	
Čt	28.8.	18.00	Za + Annu Míketovou – výroční	
Pá	29.8.	Záb 18.00	Za + Josefa Sommera – měsíční	
So	30.8.	14.00	Za živé a + 75-sátňky	
Ne	31.8.	7.00	Za oběti 1.a 2. světové války (při příl. 100 let od zač. 1. svět. války)	
Ne	31.8.	Záb 8.30	Za Leo Poštulku, dvoje rodiče a příbuzenstvo	
Ne	31.8.	10.00	Prosba o dary D. svatého na začátku nového školního roku	
Po	1.9.	18.00	Za Michala Bako, rodiče a dva švagry	
Út	2.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	3.9.	18.00	Za Vilemínu Fussovou, manžela, syna a + rodinu	
Čt	4.9.	18.00	Poděkování P.Bohu za dar zdraví, za přízeň a + rodiče	
Pá	5.9.	6.30		
Pá	5.9.	Záb 18.00	Za Janu Schmuckovou, dva manžely, zetě a přízeň	
So	6.9.	11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o boží požehnání pro ...	
Ne	7.9.	7.00	Poděkování za dar života a zdraví, za + manžela Bernarda, ...	
Ne	7.9.	Záb 8.30	Za Josefa Pačku, dvoje rodiče, bratra, švagry a duše v očistci	
Ne	7.9.	10.00	Na poděkování P.Bohu a P.Marii za obdržené milosti a živou rodinu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ZA TAJEMSTVÍM BIBLE - POČÁTKY CÍRKVE a KŘESŤANSTVÍ

Bůh si vyvolil církev, aby se stala nástrojem ke spasení lidí. Byla založena, aby sloužila, jejím posláním je přinášet světu evangelium. Již od počátku Bůh počítal s tím, že církev představí světu plnost jeho božství a moci. Je zcela správné a důležité říci, že počátky křesťanství mají své kořeny v judaismu. Starý zákon položil základy pro Nový zákon a je nemožné plně pochopit křesťanství bez vědomosti Starého zákona.

Již v předcházejících kapitolách jsme si řekli, že Bůh si vyvolil Izrael, aby skrze něj zjevil lidem svou povahu. Přál si, aby tento národ zvěstoval světu spasení, a proto mu svěřil nebeská poselství a zjevení Boží vůle. Izraelci však ztratili ze zřetele, jak vysoké počty se jim dostalo, když se měli stát Božími zástupci. Zapomněli na Boha a své svaté poslání nesplnili. Požehnání, která přijali, se nestala požehnáním pro okolní svět. Veškeré přednosti si přivlastnili a použili je ke své oslavě. Židovští vůdcové se domnívali, že jsou natolik moudří, že nepotřebují být poučováni, natolik spravedliví, že nepotřebují záchranu, a natolik vznešení, že nepotřebují důstojnost, kterou propůjčuje Kristus. Proto se Bůh od nich odvrátil. Výsady, které zneužili, a dílo, kterým pohrdli, svěřil jiným. Samolibým židovským učitelům nevěnoval pozornost a ke zvěstování pravd, které měly pohnout světem, si vyvolil pokorné, nevzdělané galilejské muže. Prvním krokem k založení církve, která měla pokračovat v jeho pozemském díle, bylo tedy povolání dvanácti apoštolů, které chtěl Ježíš vyučit a vychovat z nich vůdce své církve.

Tři a půl roku byli tito učedníci vzdělávání tím největším „Učitelem,“ jakého kdy svět poznal. Osobním kontaktem a společenstvím je Kristus připravoval pro svou službu. Den co den s ním chodili, hovořili s ním, slyšeli, jak povzbuzuje unavené a vyčerpané, a viděli, jak se jeho moc projevuje na nemocných a trpících. Učedníci se měli vydat do světa, aby svědčili o tom, co viděli a slyšeli od Krista. Bylo to nejvýznamnější poslání, k jakému byl kdy člověk povolán. Měli spolupracovat s Bohem na záchraně lidstva. Stejně jako ve Starém zákoně zastupovalo dvanáct patriarchů Izrael, dvanáct apoštolů představuje Boží církev.

Po Kristově smrti apoštoly málem přemohla malomyslnost. Jejich Učitel byl zavržen, odsouzen a ukřižován. Vyhasly jim všechny naděje, jejich myšlení bylo obestřeno tmou. Malomyslní, sklíčení a zoufalí se shromáždili v horní místnosti. Báli se, že by je mohl potkat stejný osud jako jejich milovaného Mistra, a tak zavřeli dveře na závoru. A právě tady se jim po svém vzkříšení zjevil Spasitel.

Ještě čtyřicet dnů po svém zmrtvýchvstání pobýval Kristus na zemi, připravoval apoštoly na dílo, které měli vykonat, a vysvětloval jim to, co až dosud nebyli schopni pochopit. Získali novou zkušenost, když slyšeli, jak jejich milovaný Učitel vysvětluje Písmo ve světle všech uplynulých událostí. Jejich víra se prohloubila. Kristus před svým nanebevstoupením seznámil apoštoly s jejich úkolem. Byli pověřeni k hlásání evangelia. Neměli čekat, až za nimi lidé přijdou, ale měli jít se svým poselstvím k nim.

V Matoušově evangeliu v kap. 28, verš 19.-20. čteme: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a uče je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ Nyní měli být učedníci připraveni, měli však být vybaveni novou mocí, měli v plné míře obdržet Ducha svatého, který je měl utvrdit v jejich poslání. „Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní. Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“(Sk 1,5.8.)

Když nastal čas, aby Kristus vystoupil ke svému Otci, zavedl své učedníky až k Betanii. Zvedl ruce, aby jim poželal, a pomalu se od nich vzdaloval. „A když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe.“(L 24,51.) Kristovo nanebevstoupení bylo znamením toho, že jeho následovníci dostanou slíbené požehnání. Měli na ně vyčkat, než se pustí do svého díla.

„Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli.“(Sk 2,1.2.) Duch sestoupil na čekající apoštoly v takové hojnosti, že se dotkl každého z nich. „A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“(Sk 2,3.4.) Byl to symbol daru, který učedníci obdrželi. Podoba ohně naznačovala, jak horlivě budou apoštolé pracovat a jaká moc bude provázet jejich dílo. Nyní mohli hlásat pravdy evangelia i v cizích zemích.

Také Petr jasně a mocně svědčil o Kristově smrti a vzkříšení. Jeho posluchači se nyní dozvěděli, že ukřižovali Božího Syna. Moc, s jakou řečník pronášel svá slova, je přesvědčila, že Ježíš byl skutečně Mesiáš. Zmocnila se jich úzkost a pocit viny. „Byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: Co máme dělat, bratři?“ (Sk 2,37) „Petr jim odpověděl: Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů a dostane Dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám i vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ (Sk 2,38.39.) „Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.“(Sk. 2,41.)

Zákonicí, farizeové a představitelé židovského národa se domnívali, že Ježíšovo dílo skončilo jeho smrtí. Namísto toho se stali svědky úžasných událostí,

k nimž došlo o letnicích. Učedníci mohli o Ježíši hovořit s jistotou. Vždyť byl jejich přítelem, Mistrem a Pánem. Když o něm vydávali svědectví, hovořili s velkým nadšením, dokonalou, hlubokou a nevýslovnou laskavostí, že byli ochotni jít až na konec světa a svědčit o Kristově moci. Z celého srdce toužili pokračovat v díle, které Kristus začal. To, co hlásali apoštolé, bylo radikálně odlišné od toho, co učili židovští zákoníci a rabíni. Ježíš byl židovský Mesiáš (pomazaný král), který měl přijít, aby naplnil Zákon, a měl zavést novou Smlouvu založenou na Jeho smrti. Díky úsilí apoštolů se k nové církvi přidávali vyvolení lidé, kteří přijali pravdu a zasvětili své životy v poslání předávat druhým naději, která je naplnila pokojem a radostí.

Od doby, kdy apoštolé ustali ve své práci, již uplynulo dvacet století. Záznamy o jejich úsilí a obětech, které přinesli pro Krista, však stále patří k nejvzácnějším pokladům církve. I v dnešní době používá Bůh svou církev k tomu, aby oznámil tomuto světu svůj záměr.

Příslušnost ke křesťanství není dána původem nebo narozením, nýbrž **křtem a osobním přijetím určitého vyznání víry a životní praxe**. Všichni křesťané věří v jednoho Boha, vyznávají Ježíše Krista jako Spasitele a Božího syna, uznávají křest a další svátosti, věří v odpuštění hříchů a očekávají druhý příchod Kristův. Věří, že Ježíš zemřel na kříži, třetího dne byl vzkříšen.....

Tuto křesťanskou víru a etiku máme zaznamenanou a shrnutou v krédu – apoštolském vyznání víry. Proto můžeme jednoznačně říci, že církev je viditelné společenství křesťanů jednotných ve víře a svátostech pod nejvyšší autoritou papeže, který zde zastupuje Ježíše Krista.

Ve Skutcích apoštolů kapitola 5, verš 38.-39. čteme:

„.....Pochází-li tento záměr a toto dílo z lidí, rozpadne se samo. Pochází-li z Boha, nebudete moci ty lidi vyhubit - nechcete přece bojovat proti Bohu“.

av

Použitá literatura: Ekumenický překlad Bible
Katechizmus katolické církve
E.G.Whiteová :Poslové naděje

Příště: Raná církev

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

Sbírka NA OPRAVY
– neděle 17.8.2014

Fotbalové finále jako souboj papežů?

Letošní finále mistrovství světa ve fotbale provázela od začátku zvláštní duchovní atmosféra. V médiích se ihned začalo mluvit o souboji papeže Františka a Benedikta. Přestože nesleduji fotbal v televizi pravidelně, slova Svatého otce Františka, který mluvil o naději, že se tento sport stane svátkem solidarity mezi národy, mě přesvědčila, abych i já usedla zvědavě ke sportovnímu utkání, přestože jsme byli právě na dovolené.

Ve videoposelství mluvil o tom, že k vítězství je třeba překonat individualismus, egoismus, všechny formy rasismu, netolerance a manipulování člověkem. Povzbuzena slovy Svatého otce jsem usedla do sálu plného cizích lidí před velkoplošnou obrazovku, kde mezi desítkami chlapů, včetně toho mého, sedělo i pár manželek, kterým se úspěšně podařilo uspat děti. Chlapi byli velmi nervózní. Postávali, poposedávali na židlích i na zemi, třímajíc půllitr s pivem nebo jiný povzbuzující nápoj. Naopak některé ženy, ve snaze být v tak důležitý moment po boku svého muže, se klidně věnovaly „štrikování“. Působilo to na mě trochu komicky, ale určitě to splňovalo papežovy představy o toleranci.

Začalo fotbalové utkání. Většina chlapů hlasitě povzbuzovala Němce, jakožto naše sousedy. Zašeptala jsem velmi tiše s obavou v hlase manželovi, že argentinští hráči jsou mi sympatičtější a jejich hra se mi líbí víc, načež se na mě otočil vysoký a hřmotný muž před námi jménem Vít'a (jak jsem posléze zjistila), souhlasně pokývl hlavou a usmál se. Při prvním malém přerušení hry si šel pro pivko. Chlapi na něj volali, ať jde k nim blíže, ale pronesl našim směrem:

„Né, díky chlapi. Jdu do argentinského kotle.“ V tu chvíli mi spadl kámen ze srdce, že mohu beze strachu zatleskat, když budou mít mí favorité pěknou šanci. A tak se také dělo. Povzbuzovalo se ze všech stran, nahlas i tišeji, tleskalo se, nadávalo a také se velmi často na dálku radilo hráčům, kteří nás jistě nějakým způsobem mohli slyšet.

Po velmi dramatickém a dlouhém souboji, zvítězilo těsným rozdílem, k radosti většiny a k mému mírnému zklamání Německo. Ale musím objektivně říci, že zaslouženě. Tento mimořádný večer jsem poznala hned několik nových věcí. Za první jsem zjistila, že whisky Ballantines a povzbuzování jdou velmi dobře ruku v ruce. A za druhé, už chápu, co myslel papež František tím, když vzkázal milovníkům fotbalu: „Tajemství vítězství na hřišti, ale také v životě, spočívá v umění ctít svého spoluhráče, ale stejně tak i soupeře. Nikdo nevíteží sám ani na hřišti, ani v životě! Ať se nikdo necítí izolován a odstaven! A třebaže na závěr tohoto mistrovství jenom jedno národní mužstvo pozvedne vítězný pohár, můžeme zvítězit všichni, přijmeme-li ponaučení, které nám poskytuje sport, a posílíme-li svazky, které nás vzájemně spojují.“
Tímto přeji i vám, milým čtenářům Nedělníčku, abyste se nikdy necítili odstaveni a izolováni.

napsala Věra Dudová

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – 3.čtvrtletí 2014

05.07.:	ŠTADLEROVÁ	Krista	HAVLÍKOVÁ	Pavla	
	NOVÁKOVÁ	Marta	KOLAŘÍKOVÁ	Jana	
	ŠVANČAROVÁ	Brigita	TULACHOVÁ	Jiřina	
	HUDECKOVÁ	Monika	KOZELKOVÁ	Jindřiška	
	PRCHALOVÁ	Jana	PROKŠOVÁ	Krista	
	REJOVÁ	Růžena			
12.07.:	HARAZIMOVÁ	Karin	30.08.:	ŠEBESTÍKOVÁ	Krista
	DIHLOVÁ	Pavla		PORUBOVÁ	Helena
	HLUBKOVÁ	Eva		DIEHLOVÁ	Liana
	LIŠKOVÁ	Lenka		SABAŠOVÁ	Anna
	TILLECZKOVÁ	Hana		THIEMLOVÁ	Anna
	VA VRÍN KOVÁ	Iveta		KUPKOVÁ	Anna
	BARÁNKOVÁ	Monika	06.09.:	REICHLOVÁ	Marie
19.07.:	HLUBKOVÁ	Marie		OTIPKOVÁ	Anna
	MURCKOVÁ	Miluše		BILÍKOVÁ	Marcela
	MURCKOVÁ	Eva		SOVÍKOVÁ	Marie
	WECZERKOVÁ	Leandra		PAVLENKOVÁ	Hana
	CHŘIBKOVÁ	Eliška		FAIKOVÁ	Jana
	HARAZIMOVÁ	Hilda		FAIKOVÁ	Renáta
26.07.:	ADAMÍKOVÁ	Edeltraud	13.09.:	VOJVODOVÁ	Karla
	SLIVKOVÁ	Edeltraud		POSTULKOVÁ	Magdaléna
	NESVADBOVÁ	Růžena		KOCUROVÁ	Růžena
	LUDVÍKOVÁ	Irma		DEMBKOVÁ	Květa
	PAČKOVÁ	Marie		FUCHSOVÁ	Anna
02.08.:	KADRILIAKOVÁ	Inge		HALFAROVÁ	Kristina
	KICHNEROVÁ	Edeltraud	20.09.:	BÍLÁ	Marie
	NOVÁKOVÁ	Irena		KOZLOVSKÁ	Angela
	MAGEROVÁ	Heda		DLOUHÁ	Alena
09.08.:	FOJTÍKOVÁ	Emilie		DUDOVÁ	Věra
	PRCHALOVÁ	Adlgunda		GREGOROVÁ	Jaroslava
	ONDERKOVÁ	Marie		KALUŽOVÁ	Jana
	GAIDEČKOVÁ	Helena	27.09.:	KUBÍKOVÁ	Terezie
	POSTULKOVÁ	Ilona		KUCHAŘOVÁ	Lucie
	NĚMCOVÁ	Marie		KUBÍKOVÁ	Michaela
16.08.:	PAVLÍKOVÁ	Marie		JANEČKOVÁ	Magda
	MAZALOVÁ	Alena		HOLEČKOVÁ	Jana
	VALENTOVÁ	Marta		KARASOVÁ	Eva
	KOCUROVÁ	Marie	04.10.:	MOHYLOVÁ	Eva
	BIELÁKOVÁ	Kristina		ZÁVADSKÁ	Marie
	STEFFKOVÁ	Anna		VAVŘÍNKOVÁ	Ludmila
23.08.:	MALCHARKOVÁ	Jana		HOLEČKOVÁ	Adolfina
	BUHLOVÁ	Anna		KUBÍNOVÁ	Štěpánka
				BENEŠOVÁ	Eva

SVĚTEC MĚSÍCE - SVATÁ FILOMÉNA – 11. srpna

Žila v 2. nebo 3.století. Když zemřela, bylo jí kolem čtrnácti let. Její ostatky našli archeologové roku 1802 v Priscilliných katakombách. Zjistili o ní jen to, že se jmenovala Filomena a že byla mučednice. Roku 1805 byl kanovník Francis de Lucia ve Vatikánu v pokladnici vzácných sbírek křesťanského starověku. Když se přiblížil k Filomeniným ostatkům, byl zasažen náhlou duchovní radostí a požádal, aby ostatky byly uloženy v kostele v Mugnanu u Neapole. Brzy se její hrob stal poutním místem a na Filomeninu přímlovu se stávaly četné zázraky. Někteří lidé byli uzdraveni z rakoviny, z těžkého poranění a jeden muž byl náhle uzdraven ze srdeční choroby.

Filomena byla uznána papežem Řehořem XVI. za svatou jen podle zázraků a zázračných vyslyšení proseb. Mezi její oddané ctitele patřil například Jan Maria Vianney, Antonín Maria Klaret, Jan Nepomuk Neumann, Petr Chanel, Petr Julián Eymard, Anna Maria Taigi a bylo jí zasvěceno mnoho kostelů.

Velký ctitel farář Arský

Obzvláštním ctitelem sv. Filomény byl svatý farář Arský a rozptýlil pochybnosti mocných, kteří ji váhali přijmout. Nazýval ji ?svou milou malou světicí?.

Svatý farář Arský objevil sv. Filoménu díky jedné přítelkyni, Pavle Marii Jaricotové. Zpráva o jejím uzdravení a divech, které se děly v Magnanu, ale také styky Pavly s papežem Řehořem XVI. na něho velice zapůsobily. Zázraky nad zázraky. Pavla Jaricotová mu darovala část ostatků, které si přinesla domů. Ihned nato dal svatý farář zřídit kapli ke cti sv. Filomény ve svém kostele. Tato kaple se stala místem zázraků, které byly stále četnější. Došlo zde i k několika obrácením. Jan Maria Vianey ji pokládal za svou světicí a nebeskou patronku a ochránkyni.

Díky farářovi Arskému se úcta k sv. Filoméně rozšířila po celé Francii a byly jí záhy zasvěceny kaple a kostely nejen ve francouzských diecézích, ale i v jiných zemích. I sám svatý farář Arský byl na její přímlovu uzdraven z těžké nemoci, když již přijal pomazání nemocných. Ráno toho dne, který pokládal za svůj poslední, prosil, aby mohl ještě sloužit mši svatou u jejího oltáře. Zdá se, že se mu během této mše svaté zjevila. Jisté je, že na konci mše svaté byl zcela zdrav.

Je patronkou : dětí, kojenců, nemluvnat, novorozenců; mládeže; proti neplodnosti; v zoufalých, ztracených a beznadějných situacích; kněží; chudých; Živého Růžence.

Atributy: šípy, kotva

(Zdroj www.krestanskyblog, ABC svatých)

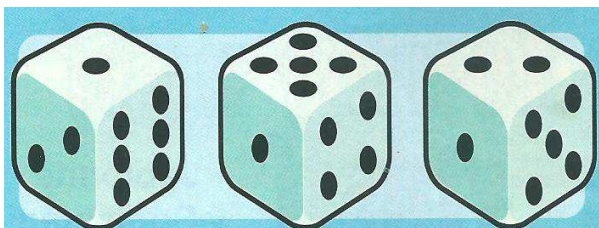

Marie Ohřálková

PRÁZDNINOVÝ BONUS PRO DĚTI

Kostky :

Tři stejně zhotovené kostky jsou položeny na stole tak, že z každé jsou vidět jen tři stěny. Jaká čísla jsou na spodních stranách.

Najdi rozdíly

Hra s kamarády

Pořádně si prohlídni oba obrázky a najdi mezi nimi 5 rozdílů

Domek

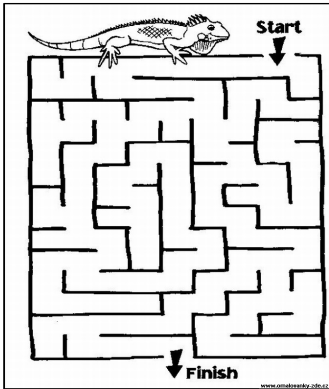
Pořádně si prohlídni oba obrázky a najdi mezi nimi tentokrát 10 rozdílů.

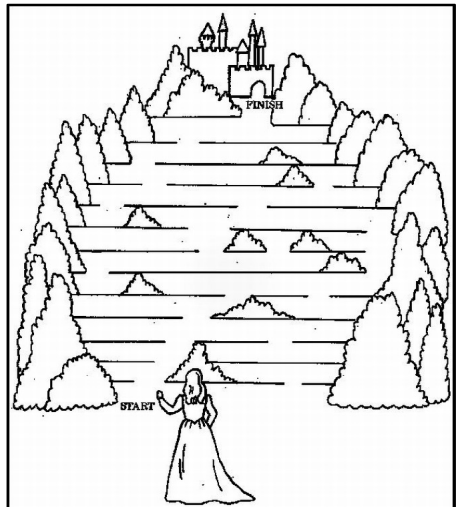
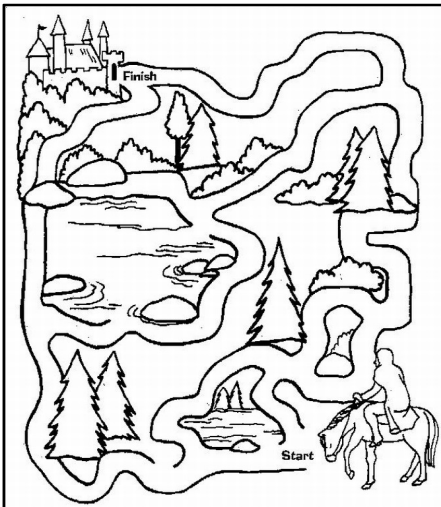
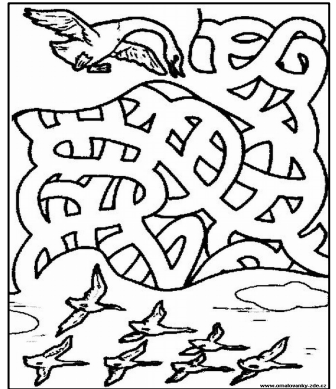
Rýmovačky

Najdi vždy trojici slov, která stejně znějí.

zápalka	malá chatka	nástroj na fezání
malý lesík	pátý měsíc v roce	místo pro koně
otevřítá zámek	pomůcka zahrádkáře	potřeba fotbalisty
nástroj na sekání	žije v lese na stromech	napáji malou svítilnu

BLUDIŠTĚ A LABYRINTY

Potřeštěná pohádka O zelené Karkulce

„Babičko, co mi to vykládáš za nesmysly? Karkulka přece nebyla zelená, ale červená!“ upozornil Pepíček babičku, která mu vyprávěla pohádku na dobrou noc.

„Jseš si tím jistej?“ zeptala se babička.

„Na sto procent,“ odpověděl Pepíček, „o zelené Karkulce jsem v životě neslyšel. Asi se ti to v hlavě trochu popletlo, což se po osmdesátce stává.“

To babičku poněkud namíchlo, a proto tím víc trvala na svém.

Tak abys věděl, tahle Karkulka byla zelená jako vodník, a komu se to nelíbí, ať neposlouchá. Bez pohádky ale neusneš, to si piš. Druhej den pak budeš pospávat ve škole a dostaneš tři pětky!“

To se nesmí stát!“ zvolal Pepíček, „zkazilo by to můj vynikající průměr 4,4. Jak to teda bylo s tou brčálovou Karkulí?“

Bylo to s ní velmi zajímavé,“ pokračovala babička. „Zelená Karkulka byla malá holčička jako každá jiná. Až na tu barvu, to je fakt. Asi to bylo proto, že ji rodiče pořád krmili zeleninou, to se taky nemá přehánět.“

„Teď se mi ta pohádka začíná trochu líbit, babi,“ přerušil ji Pepíček, „nemáš náhodou čokoládu?“

„Máš smůlu, zrovna jsem dojedla poslední dvě,“ zarmoutila ho babička. „Kde jsem to skončila?“

„U toho, jak ji krmili zeleninou.“

„Ano, samej špenát, salát, lusky a já nevím, co ještě. Jen občas jí dali pár koleček salámu, ale ten byl taky zelenej. Jó, neměla to, chudák Karkulka, lehký! Jedinou její radostí bylo, že si vyšla občas do lesa, to jí dělalo dobře. Les se jí líbil, protože tam byl jinej vzduch než ve městě.“

„A taky proto, že byl zelenej jako ona,“ doplnil Pepíček.

„Taky,“ souhlasila babička. „Vidím, že nejsi hloupej. Když nebudeš pořád baštit čokoládu, ale taky se trochu učít, možná to ve škole stáhneš na 4,2.“

„Já zase vidím, že dovedeš člověka potěšit,“ kontroval Pepíček.

„Nemluvíš už náhodou ze spaní?“ otázala se babička.

„Ne, z hladu,“ odvětil Pepíček.

„Dobrá, budu pokračovat. Právě proto, že se Karkulce v lese líbilo, poslali ji tam jednou rodiče za babičkou. Babička bydlela v malé lesní chaloupce a měla narozeniny. Zelená Karkulka jí nesla plný košík dobrot. Víno, bonboniéru, párky, žádnou zeleninu. Samozřejmě, že se jí sbíhaly na ty lahůdky sliny, a kdoví, jak by to dopadlo, kdyby ji cestou nepřepadl tygr.“

Nebyl to náhodou vlk?“ podivil se Pepíček.

Ty musíš mít pořád nějaké připomínky,“ rozčílila se babička, „povídám, že to byl tygr.“

„To jsem z toho jelen,“ nevěřil svým uším Pepíček.

„Ten tam byl taky,“ pokračovala babička.

„Přijel na něm Smolíček Pacholíček a povídá: ‘Karkulko, jestli ten košík neseš babičce do chaloupky, tak nám ho rovnou dej, my už ho doručíme. Doufám, že ho vydáš dobrovolně a nebudeš si hrát na hrdinu, protože jsme na tebe s jelenem a tygrem celkem tří. Cha, cha, cha, co ty na to?’

Karkulka byla sice zelená, ale nebyla hloupá.

‘Vaši početní převahu uznávám, to se nedá popřít. Vím ale dobře, co máte za lubem. Sněžte si všechno, co mám v košíku, třeba hned, ale napřed se na mě dobře podívejte.’

‘Já na tobě nic zvláštního nevidím,’ pravil barvoslepý tygr.

‘Já taky ne,’ přidal se jelen, kterému dal Smolíček Pacholíček přes oči pásku, aby pořád nelítal po lese za srnkami.

‘Zato já vidím, že jsi celá zelená, Karkulko,’ zbystřel Smolíček Pacholíček. ‘Nesnědla jsi něco zkaženého?’

‘Ale kdepak,’ Karkulka na to, ‘jen jsem si tak mírně zobla z toho košíku, abych věděla, co vlastně babičce nesu. Tak, tady ho máte, vážení pánové, a přeju vám dobrou chuť.’

‘Víš, Karkulko, přece jen bude lepší, když ho doneseš babičce sama,’ pravil Smolíček Pacholíček. ‘Je to nakonec tvoje babička, a ne naše. Co bysme se míchali do vaší famílie, nemám pravdu?’

‘To víš, že máš, Smolíčku Pacholíčku, ty přece nejsi hloupý,’ přitakala Karkulka.

„Pak už jí nic nebránilo, aby pokračovala v cestě za babičkou. I když bylo v košíku také plno čokolád, představ si, Pepíčku, že to Karkulka nakonec vydržela a vůbec žádnou nesnědla. To koukáš, co?“

Pepíček však nekoukal, protože měl zavřená víčka, usmíval se a spokojeně oddechoval.

Babička potichoučku odešla do své komůrky, kde si na dobrou noc dala ještě jednu čokoládu schovanou v tajné skrýši, pak se na chvíli vrátila a zašeptala:

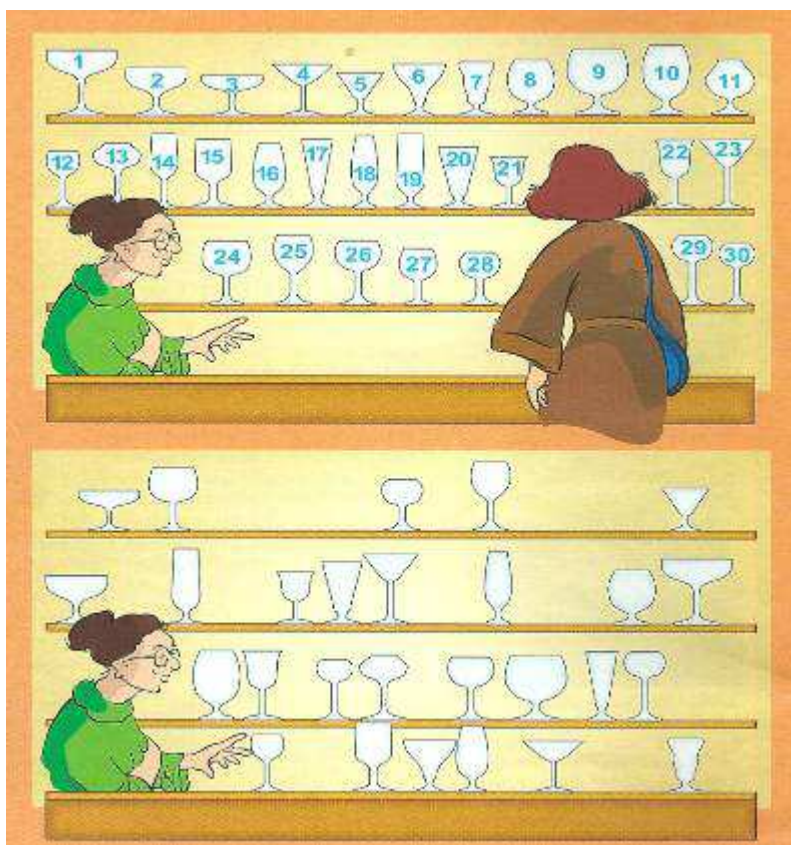
„Dobrou noc, Pepíčku.“

„Dobrou, babičko,“ odpověděl Pepíček, „já stejně ještě nespím. Doufám, že mi aspoň ráno dáš jednu čokoládu - za tu tvou strašnou pohádku si zasloužím aspoň čtvrtkilovou.“

Z knihy faráře Jiřího Barhoně „ Pane faráři, já vás budu muset zabít.“ Humorné pohádky a povídky. Vydalo Karmelit. nakladatelství v Kostelním Vydří v r.2007.

=====

Prodejna: Které skleničky si paní koupila?

Pro zasmání

„Mami, dnes jsem zabil osm much. Dva samečky a šest samiček.“
„A jak jsi to mohl tak přesně rozpoznat?“ diví se maminka.
„No, dvě seděly na lahvi od piva a šest na zrcadle.“

Potkají se dvě klíšťata a jedno se ptá druhého: „Tak co, jak jde život?“
„Ani se neptej,“ povzdechne si druhé klíště, „je teprve poledne a už mě dvakrát vytočili.“

Telefonát na policejní oddělení:
Chci nahlásit týrání zvířete. Už hodinu sedí na ořechu v naší zahradě listonoš a strašně rozčiluje mého psa.“

Z knihy Nezbedův humor 4. Vydala redakce dětského časopisu Nezbeda. Zlín 2012.)

Marie Ohřálová

Dětem: Znáš tuhle pohádku? O čem je? Vymaluj a vyprávěj.

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Vylušti tajenku

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B

1. mokřina, 2. nástroj k holení, 3. malé dítě, 4. druh třpytivé látky, 5. ženské jméno, 6. ohřívač vody, 7. název měsíce v roce, 8. malé biče, 9. asijská rychle rostoucí rostlina, 10. ztrácí barvu, 11. tropické ovoce.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 31. srpna !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka červencové doplňovačky zní „**LETNÍ TÁBOR**“. Z 16 správných odpovědí (14 v krabičce, 2 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce:

1. cena - kniha – **Jakub Komárek** 8 let – Bohuslavice; **2. cena** – biblické karty - **Kateřina Ohřálová** 9 let – Dolní Benešov; **3. cena** - pexeso – **Miroslav Dostál** 9 let Zábřeh. Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Rodiče, pomozte svým dětem modlit se !!!

*Hospodin je tvůj ochránce... Ve dne ti slunce
neublíží, ani měsíc v noci.* Žalm 121: 5,6

**Celý den a celou noc,
bdi nade mnou, Pane.
Ochraňuj mě
a zůstávej se mnou.
Celý den a celou noc.**

*Rodiče: Řekněte svému dítěti o tom, jak Bůh ochránil
někoho, koho znáte.*

Z Knihy modliteb pro děti. Napsala Christiane Harder Tangvald,
ilustr. Frances Hook) Vydáno v r.1987.

Marie Ohřálová

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

POZVÁNKA

6. září 2014

Poděkování za úrodu

11:00 hod.

- ❖ mše sv. – „Na poděkování za úrodu“

od 13:00 hod.

- ❖ program na nádvoří fary
- ❖ (občerstvení, hudba, tombola,...)
- ❖ host
- ❖ speciální program pro děti

výtěžek akce na potřeby farnosti

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohrálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917.